

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 19Co/94/2018
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3117209553
Dátum vydania rozhodnutia: 17. 04. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Viera Škultétyová
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2019:3117209553.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Trenčíne v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Viery Škultétyovej a sudcov JUDr. Beáty Čupkovej a JUDr. Radoslava Svitanu, PhD. v spore žalobcu Y. Y., narodeného dňa XX.XX.XXXX, bytom Y. F. XXXX/XX, M., proti žalovanému Q. Z. L., a.s. so sídlom M. XXXX/XXX, T., K.: XX XXX XXX, zastúpeného E. kancelária J. J., s.r.o., so sídlom 1. mája XXX/XX, M., o určenie spotrebiteľského úveru ako bezúročného a bez poplatkov, na odvolanie žalovaného proti rozsudku Okresného súdu Trenčín, č.k. 20Csp/86/2017-40 zo dňa 26. januára 2018, takto

rozhodol:

Rozsudok súdu prvej inštancie **p o t v r d z u j e .**

Žalobcovi náhradu trov odvolacieho konania **n e p r i z n á v a .**

o d ô v o d n e n i e :

1. Súd prvej inštancie svojim rozsudkom určil, že spotrebiteľské úvery v zmysle zmluvy o spotrebiteľskom úvere - hotovostný úver a revolvingový úver č. XXXXXXXXXXXX zo dňa 21.03.2016 uzatvorenej medzi žalobcom a žalovaným sú bezúročné a bez poplatkov (výrok I.) a žalobcovi proti žalovanému priznal nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100% (výrok II.).

2. V odôvodnení svojho rozhodnutia uviedol, že dňa 21.03.2016 bola uzatvorená zmluva o spotrebiteľskom úvere - hotovostný úver a revolvingový úver č. XXXXXXXXXXXX medzi Q. Z. L., a.s. ako veriteľom a žalobcom ako dlžníkom. Predmetom zmluvy bolo poskytnutie účelového úveru vo výške 5.000 eur, za účelom úhrady iných úverov žalobcu. Úver sa žalobca zaviazal splácať veriteľovi v 72 mesačných splátkach vo výške 116,91 eur pri úrokovej sadzbe 19,02% ročne. Celková čiastka splatná spotrebiteľom je uvedená v sume 8.417,52 eur. V zmluve bola uvedená ročná percentuálna miera nákladov vo výške 20,90%, priemerná hodnota ročnej percentuálnej miery nákladov bola uvedená vo výške 15,37%, odplata vo výške 19,02%. Namiesto konkrétneho dátumu o konečnej splatnosti úveru je v zmluve uvedený termín konečnej splatnosti: 72 mesiacov po poskytnutí úveru, a to do 15. dňa v poslednom mesiaci. V zmluve nie je vyplnené políčko termíny zročnosti jednotlivých splátok, nie je v nej uvedené, koľko zo splátky pripadá na istinu, úroky a iné poplatky. V zmluve je stanovené, že prvá splátka je splatná po mesiaci od dátumu poskytnutia úveru. Ak kalendárny mesiac nasledujúci po poskytnutí úveru neobsahuje poradové číslo dňa v mesiaci, v ktorom bol úver poskytnutý, je splatnosť prvej splátky posledný deň v tomto kalendárnom mesiaci. Dátum splatnosti druhej a nasledujúcich splátok je vždy 15. deň v kalendárnom mesiaci, počínajúc kalendárnym mesiacom nasledujúcim po mesiaci v ktorom je splatná prvá splátka. Žalovaný s na základe tejto zmluvy zaviazal žalobcovi poskytnúť aj bezúčelový revolvingový úver (úver z karty) s výškou úverového rámca (kreditného limitu) 500 eur, pri ročnej úrokovej sadzbe 26,28%/11,88%, mesačnej úrokovej sadzbe 2,19%/0,99% s poznámkou, že vyčerpaná čiastka nižšia ako 1.000 eur sa úročí sadzbou 26,28% ročne a vyčerpaná čiastka vyššia ako 1.000 eur sa úročí sadzbou 11,88% ročne. Výška mesačnej splátky je 4% z dlžnej čiastky (min. 12 Eur), RPMN je uvedená

vo výške 38,70%, odplata vo výške 30,19%, priemerná hodnota RPMN vo výške 23,55%, celková čiastka splatná spotrebiteľom vo výške 590,75 eur, a termín splatnosti splátok 20. deň v mesiaci.

3. Žalobca sa domáhal určenia, že úvery poskytnuté na základe predmetnej zmluvy o úvere zo dňa 21.03.2016 sú bez úročnej a bez poplatkov. Po preskúmaní veci súd prvej inštancie dospel k záveru, že žalobca ako spotrebiteľ má naliehavý právny záujem na určení, že spotrebiteľská zmluva je bezúročná a bez poplatkov v zmysle § 137 písm. c) CSP.

4. Medzi stranami sporu nebolo sporné, že uzavreli dňa 21.03.2016 zmluvu o spotrebiteľskom úvere v zmysle § 497 Obchodného zákonníka, súčasne však ide i o zmluvu spotrebiteľskú podľa § 52 ods. 1 a nasl. Občianskeho zákonníka a podľa zákona č. 250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa. Žalobca obsah zmluvy a formulárových zmluvných podmienok pred jej podpisom podstatným spôsobom nemohol ovplyvniť. Súdu prvej inštancie bolo z rozhodovacej činnosti známe, že žalovaný vzorový text zmlúv používal vo viacerých prípadoch pri poskytovaní úverov iným spotrebiteľom. Žalobcovi poskytol úver žalovaný v rámci jeho podnikateľskej činnosti a žalobca pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekonal v rámci predmetu svojej obchodnej či inej podnikateľskej činnosti, ale ako spotrebiteľ, čo je zrejmé aj z jeho označenia v zmluvách menom, priezviskom, rodným číslom, číslom občianskeho preukazu, adresou trvalého pobytu, a z toho, že tak úver v sume 5.000 eur ako aj revolvingový úver do výšky úverového limitu 500 eur boli žalobcom použité na úhradu jeho skorších spotrebiteľských úverov voči iným veriteľom.

5. Preskúmaním zmluvy o spotrebiteľskom úvere súd prvej inštancie zistil, že zmluva neobsahuje v zmysle § 9 ods. 2 písm. f) Zákona č. 129/2010 Z.z. údaj o termíne konečnej splatnosti úveru. Považoval za nedostatočný údaj v zmluve o termíne konečnej splatnosti vymedzený slovným spojením: " termín konečnej splatnosti: 72 mesiacov po poskytnutí úveru, a to do 15. dňa v poslednom mesiaci". Zákon rozlišuje medzi dobou trvania zmluvy a termínom konečnej splatnosti úveru, pričom obidve náležitosti musia byť v zmluve uvedené. Je preto nevyhnutné, aby bol v zmluve o spotrebiteľskom úvere uvedený osobitný údaj o dátume /deň, mesiac, rok/, kedy je splatná posledná splátka, teda uvedenie termínu konečnej splatnosti úveru. Nie je postačujúce pokiaľ sa termín splatnosti dá vyvodiť, resp. vypočítať z iných ustanovení zmluvy (z počtu splátok, dátumu poskytnutia), ako uvádzal žalovaný, že je to možné v prípade predmetnej zmluvy.

6. Súd prvej inštancie zastával i názor, že v zmluve o spotrebiteľskom úvere absentujú aj údaje o výške, počte a termínoch splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, ktoré náležitosti musia byť v zmluve obsiahnuté podľa ust. § 9 ods. 2 písm. l) Zákona č. 129/2010 Z.z. účinného v čase uzavretia predmetnej zmluvy. V zmluve je uvedená celková výška mesačnej splátky a počet splátok, čo je nedostatočný údaj, pretože nie je zrejmé, koľko z každej splátky sa započítava na istinu, koľko na úrok, koľko na poplatok. Na uvedenom nemení nič ani to, že spotrebiteľ si môže po uzavretí zmluvy dodatočne vyžiadať výpis z účtu v podobe amortizačnej tabuľky, ktorá obsahuje informácie o splátkach, pretože zákon jednoznačne vyžaduje, aby zmluva už v čase jej uzavretia mala predpísané náležitosti. Povinnosťou dodávateľa je uviesť celkovú výšku splátky a jej rozčlenenie na jednotlivé zložky. Jednoznačné údaje o výške, počte a termínoch splátok istiny, úrokov a iných poplatkov uvedené priamo v zmluve majú informovať dlžníka ešte pred podpisom zmluvy o budúcich platiach a spôsobe ich započítavania.

7. V prípade druhého úveru poskytnutého na základe predmetnej zmluvy ide o revolvingový úver, ktorý môže byť v priebehu trvania revolvingu opakovane čerpaný. Uvedené nevylučuje, aby bolo možné na začiatku zmluvného vzťahu v zmluve určiť pre prípad jednorazového čerpania úveru do výšky úverového rámca, koľko z každej splátky úveru sa započítava na istinu, koľko na úrok, koľko na poplatok, keďže iné náležitosti zmluvy (úverový rámec, výšku splátky, počet splátok, úrokovú sadzbu, celkové náklady spotrebiteľa) podľa zákona uviedol dodávateľ v zmluve. Rozčlenenie splátky v tomto smere malo byť vyjadrené aspoň pomerným spôsobom (napr. percentuálne).

8. Povinnosť vnútroštátneho súdu prihliadať na obsah smernice pri výklade a uplatňovaní relevantných ustanovení vnútroštátneho práva je teda obmedzená všeobecnými zásadami práva a nemôže slúžiť ako základ na výklad vnútroštátneho práva contra legem (rozsudky z 15. apríla 2008, Impact, C- 268/06, Zb.s. I-2483, bod 100, a Dominguez). Z týchto dôvodov napriek rozsudku Súdneho dvora Európskej únie zo dňa 09.11.2016 sp. zn. C-42/15, po konštatovaní neprípustnosti priameho účinku Smernice v spore medzi jednotlivcami a aj po zohľadnení eurokonformného výkladu, súd prvej inštancie zastával názor, že

nemôže tolerovať absenciu obligatórných náležitostí zmluvy o spotrebiteľskom úvere, ktoré predpisuje zákon č. 129/2010 Z.z. a z toho dôvodu je treba považovať úver za bezúročný a bez poplatkov. Právne svoje rozhodnutie odôvodnil ust. § 497 Obchodného zákonníka, § 52, Občianskeho zákonníka, § 1 ods. 2, § 2 písm. d) , § 9 ods. 2, § 11 ods. 1 zák. č. 129/2010 Z.z., § 137 CSP, o trovách konania rozhodol podľa § 255 ods. 1, § 262 ods. 1 CSP.

9. Proti tomuto rozsudku podal v zákonnej lehote odvolanie žalovaný a domáhal sa, aby odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie, prípadne rozhodnutie súdu prvej inštancie zmenil a priznal mu náhradu trov konania. Uplatnil odvolací dôvod uvedený v § 365 ods. 1 písm. f) a písm. h) CSP. Zastával názor, že úverová zmluva č. 4603175561 obsahuje všetky podstatné náležitosti vyžadované zákonom o spotrebiteľských úveroch č. 129/2010 Z.z. v znení platnom a účinnom ku dňu uzatvorenia úverovej zmluvy. Pokiaľ ide o dodržanie zákonných náležitostí podľa § 9 ods. 2 písm. l zákona č. 129/2010 Z.z., uviedol, že predmetná náležitosť je v úverovej zmluve uvedená v súlade so zákonným ustanovením. Informácie o splátkach sú upravené v časti textu zmluvy označeného „Úver“, kde sú obsiahnuté presné údaje o výške mesačnej splátky - 116,91 eur pod bodom 31., o počte splátok - 72 pod bodom 38., o lehote splatnosti - termín konečnej splatnosti 72 mesiacov po poskytnutí úveru, a to do 15. dňa v poslednom mesiaci pod bodom 41. a tiež o termínoch splatnosti splátok. V prípade revolvingového úveru nie je možné stanoviť splátkový kalendár s rozkladom splátok vopred, nakoľko klient má stanovený úverový rámec a je len na jeho rozhodnutí koľko z neho mesačne na svoju spotrebu vyčerpá. Okrem toho žalobca je každý mesiac informovaný o výške dlžnej sumy, o výške aktuálnej sumy na čerpanie, o týždennom limite a podobne. Mal za to, že jeho názor je plne v súlade s Rozsudkom Súdneho dvora EÚ zo dňa 09.11.2016 vo veci C-42/15. V súvislosti s citovaným rozsudkom Súdneho dvora EÚ poukázal na nevyhnutnosť výkladu ustanovenia § 9 ods. 2 písm. l) a písm. f) zákona č. 129/2010 Z.z. v súlade s princípom eurokonformného výkladu právnej normy, t. j. výklad v súlade so smernicou tak, aby sa zabezpečil „reálny účinok“ smernice k cieľu vytvoriť skutočný vnútorný trh. Nakoľko ide v spomínanom rozsudku Súdneho dvora EÚ vo veci C-42/15 o výklad smernice súdnou autoritou, ktorá je zároveň jedinou inštitúciou oprávnenou podávať výklad všetkých ustanovení práva Únie, je dôležité upozorniť na závažnosť judikatúry Súdneho dvora EÚ. Dôsledkom nerešpektovania judikatúry súdov ES, môže viesť k obnove konania (ust. § 397 písm. e), zák. 160/2015 Z.z.), k náhrade škody (Köbler, C-224/01 alebo podaním žaloby Komisiou o nesplnenie povinnosti členského štátu. Judikatúra európskeho súdneho dvora ESD je rozhodovacou praxou Súdneho dvora EÚ, ktorú vytvárajú rozhodnutia tohto súdu v jednotlivých preskúmaných záležitostiach. Európsky súdny dvor je pritom jedným z orgánov EÚ, na ktorý členské štáty tejto nadnárodnej organizácie preniesli určité rozhodovacie právomoci, a tak rozhoduje spory medzi vládami členských štátov a európskymi inštitúciami a prejednáva aj žaloby jednotlivcov či organizácií proti inštitúciami EÚ. Zároveň dohliada, aby členské štáty dodržiavali európske právo a preskúmava aj súlad právnych aktov vydávaných inštitúciami EÚ so zakladajúcimi zmluvami, ktoré tvoria akoby ústavu Európskej únie. Judikatúra európskeho súdneho dvora má pritom zabezpečovať najmä jednotný výklad práva EÚ a tak aj jeho rovnaké uplatňovanie v jednotlivých členských štátoch. V tejto súvislosti dal do pozornosti viaceré rozhodnutia Súdneho dvora EÚ: C-106/77 Simmenthal, C-14/83 Colson and Kamann, C-106/89 Marleasing, C-397/01 - Pfeiffer. Ku konečnej splatnosti uviedol, že žalobcovi bol spolu s úverovou zmluvou zaslaný aj splátkový kalendár, takže bol presne a dostatočne informovaný o svojich povinnostiach vyplývajúcich mu z úverovej zmluvy. K zákonnému pojmu termín splatnosti je potrebné uplatňovať ustanovenie § 122 Občianskeho zákonníka, pričom je nutné uviesť, že už od dôb Rímskeho práva je každému známe počítanie lehôt podľa dní a mesiacov. Ustanovenie § 122 Občianskeho zákonníka obsahuje výkladové pravidlá pre počítanie hmotnoprávných lehôt ustanovených najmä v Občianskom zákonníku, ale aj v ostatných občianskoprávných predpisoch patriacich do systému súkromného práva. Platí všeobecná zásada, že ak aplikovaný právny predpis nemá vlastnú špeciálnu úpravu počítania času, platia všeobecné pravidlá počítania času stanovené v § 122 Občianskeho zákonníka. Pretože zákon o spotrebiteľských úveroch, ktorý je aplikovaný v úverovej zmluve nemá vlastnú špeciálnu úpravu počítania času, platia všeobecné pravidlá počítania času uvedené v § 122 Občianskeho zákonníka. Rozhodnutiu Súdneho dvora EÚ ohľadne sporného výkladu nevyhnutných náležitostí úverovej zmluvy v zmysle § 9 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z.z. by sa mal prispôbiť výklad vnútroštátnych súdov pri vyhodnocovaní bezúročnosti a bezpoplatnosti jednotlivých úverových zmlúv v prípade žalôb týkajúcich sa neuviedenia nevyhnutných zákonných náležitostí v spotrebiteľských zmluvách, aby to v konečnom dôsledku nebol dodávateľ, komu nesprávnym výkladom zákonných ustanovení bude vznikať nedôvodne škoda. Na základe vyššie

uvedených skutočností žalovaný považoval všetky náležitosti úverovej zmluvy č. 4603175561 za uvedené korektné a v súlade so zákonom č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch.

10. Žalobca sa k odvolaniu žalovaného písomne nevyjadril.

11. Krajský súd, ako súd odvolací, preskúmal vec podľa § 379 a § 380 CSP, bez nariadenia odvolacieho pojednávania podľa § 385 ods. 1 CSP a dospel k záveru, že rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutej časti vo výroku I., ktorým určil, že spotrebiteľské úvery v zmysle zmluvy o spotrebiteľskom úvere - hotovostný úver a revolvingový úver č. XXXXXXXXXXXX zo dňa XX.XX.XXXX uzatvorenej medzi žalobcom a žalovaným sú bezúročné a bezpoplatkové a súvisiacom výroku II. o trovách konania, je potrebné podľa § 387 ods. 1 CSP ako vecne správne potvrdiť.

12. Súd prvej inštancie založil svoje rozhodnutie na tom závere, že Zmluva o revolvingovom úvere, uzavretá medzi stranami sporu, neobsahovala povinnú náležitosť zmluvy o spotrebiteľskom úvere stanovenú v ust. § 9 ods. 2 písm. f) a l) zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch.

13. Podľa ust. § 9 ods. 2 písm. f) zákona č. 129/2010 Z. z. <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/2010/129/>> účinného v čase uzavretia zmluvy, zmluva o spotrebiteľskom úvere musí obsahovať aj dobu trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere a termín konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru.

14. Podľa ust. § 9 ods. 2 písm. l) zákona č. 129/2010 Z.z. účinného v čase uzavretia zmluvy zmluva o spotrebiteľskom úvere musí obsahovať výšku, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, prípadné poradie, v ktorom sa budú splátky priradovať k jednotlivým nesplateným zostatkom s rôznymi úrokovými sadzbami spotrebiteľského úveru na účely jeho splatenia.

15. Podľa § 11 ods. 1 písm. b) zákona o spotrebiteľských úveroch, poskytnutý spotrebiteľský úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov, ak zmluva o spotrebiteľskom úvere neobsahuje náležitosti podľa § 9 ods. 2 písm. a) až k), r) a y).

16. Je nesporné, že ustanovenie § 11 v spojení s § 9 zákona o spotrebiteľských úveroch má za cieľ ochranu spotrebiteľa tak, aby dodávateľ bol povinný spotrebiteľovi ešte pred uzavretím zmluvy, resp. priamo v nej poskytnúť prehľadne všetky relevantné údaje na základe ktorých sa spotrebiteľ môže rozhodnúť, či zmluvu o úvere uzavrie alebo nie. Spotrebiteľ musí byť pred uzavretím zmluvy o úvere dôkladne informovaný. Na to, aby sa spotrebiteľ mohol rozhodnúť na základe úplnej znalosti veci, musia sa mu pred uzavretím zmluvy o úvere poskytnúť primerané informácie o podmienkach a nákladoch spojených s úverom a o jeho povinnostiach, ktoré spotrebiteľ môže zväžiť. Aby bolo zabezpečené, že spotrebiteľ bude mať vždy dostatok relevantných informácií pre svoje rozhodnutie, zákonodarca v § 9 zákona vymenúva zákonné náležitosti zmluvy o spotrebiteľskom úvere. V rámci nich vymenúva tie, ktorých neuvedenie v písomnej zmluve má za následok, že úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov, čo predstavuje určitý postih - sankciu pre dodávateľa, ktorý zákonom predpísané náležitosti v zmluve neuvedie. Cieľom zákonodarcu pod hrozbou uvedeného následku teda bolo donútiť dodávateľov - veriteľov, aby stanovené náležitosti - údaje v zmluve o spotrebiteľskom úvere uvádzali a zároveň dodržiavali písomnú formu zmluvy. Vychádzajúc z uvedeného výkladu by bolo nelogické, ak by zákonodarca hodlal postihnúť následkom bezúročnosti a bezpoplatkovosti úveru iba tie úvery resp. zmluvy, ktoré by nemali písomnú formu a zároveň neobsahovali kumulatívne všetky náležitosti podľa § 11 ods. 1 písm. a) uvedeného zákona. V takom prípade by totiž veriteľovi ako dodávateľovi stačilo iba dodržať písomnú formu a v zmluve neuviesť ani jediné z vymenovaných náležitostí a následkom bezúročnosti a bezpoplatkovosti úveru by sa tým vyhol a to napriek tomu, že písomná zmluva by zákonom predpísané náležitosti neobsahovala. Účel zákonodarcu dosiahnuť, aby dodávateľ bol povinný oboznámiť spotrebiteľa so všetkými relevantnými údajmi potrebnými pre zväženie úveru by sa tým nedosiahol a zmysel tejto úpravy právnej normy nebol naplnený.

17. Súd prvej inštancie správne dospel k záveru, že predmetná zmluva neobsahuje základnú obsahovú náležitosť podľa § 9 ods. 2 písm. f) zákona o spotrebiteľských úveroch. V tejto súvislosti odvolací súd dopĺňa, že zmluvu o spotrebiteľskom úvere je možné považovať za platnú a obsahujúcu všetky zákonom predpísané náležitosti v prípade, ak podmienky úverovej zmluvy umožňuje spotrebiteľovi bez ťažkostí a s istotou ich identifikovať (zhodný názor vyplýva napr. aj z rozsudku Súdneho dvora EÚ sp. zn. C-42/15 z 09.11.2016). V predmetnej zmluve je k termínu konečnej splatnosti uvedené: „Termín konečnej splatnosti

72 mesiacov po poskytnutí úveru, a to do 15. dňa v poslednom mesiaci. " Obligatórna náležitosť „doba trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere a termín konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru“ v zmysle § 9 ods.2 písm. f) zákona o spotrebiteľských úveroch podľa názoru odvolacieho súdu, požiadavku identifikovateľnosti nespĺňa.

18. Súd prvej inštancie správne ustálil, že zmluva o spotrebiteľskom úvere, ktorú strany uzatvorili, neobsahuje údaj o termíne konečnej splatnosti úveru. Zákon vyžaduje údaj o konečnej splatnosti úveru ako náležitosť zmluvy, nie ako jednostranné oznámenie veriteľa. V zhode s rozsudkom Súdneho dvora EÚ zo dňa 09.11.2016 v právnej veci C-42/15 Home Credit Slovakia c/a Klára Bíróová odvolací súd zastáva názor, že nie je potrebné uviesť v zmluve o spotrebiteľskom úvere údaj o konečnej splatnosti úveru výslovne konkrétnym dňom, mesiacom a rokom, pokiaľ tento údaj (deň, mesiac a rok konečnej splatnosti) je jednoducho matematicky vypočítateľný, t.j. určiteľný z ostatných údajov obsiahnutých v zmluve (napr. ak je určený deň splatnosti jednotlivých splátok uvedením dňa v mesiaci, ako aj dátum prvej splátky a počet splátok, je z toho ľahko zistiteľný dátum poslednej splátky, a teda aj dátum konečnej splatnosti úveru). V tomto prípade však v zmluvných dojednaniach nebol uvedený ani dátum splatnosti prvej splátky, ani dátumy splatnosti ďalších splátok, teda žalobca nemohol pri podpise zmluvy zistiť, v ktorý deň má začať úver splácať a ani v ktorý deň splácanie skončí (teda dátum konečnej splatnosti úveru). Preto súd prvej inštancie správne považoval úver, ktorý na základe takejto zmluvy poskytol žalovaný žalobcovi, za bezúročný a bez poplatku podľa ustanovení §9 ods. 2 písm. f) a § 11 ods. 1 písm. b) zákona č. 129/2010 Z. z.

19. Odvolací súd argumentáciu žalovaného, ktorý sa nestotožnil so záverom súdu prvej inštancie, že úverová zmluva neobsahuje povinnú náležitosť podľa § 9 ods. 2 písm. f) zákona o spotrebiteľských úveroch s poukazom na rozsudok Súdneho dvora Európskej únie vo veci C-42/15 (G. N.) zo dňa 09.11.2015, ako aj na smernicu Európskeho parlamentu a Rady 2008/48/ES z 23. apríla 2008 o zmluvách o spotrebiteľskom úvere a o zrušení smernice Rady 87/102/EHS nepovažuje za dôvodnú.

20. Ako dôvodnú vyhodnotil odvolací súd námietku žalovaného smerujúcu voči tomu, že súd prvej inštancie založil svoj záver o bezúročnosti a bezpoplatkovosti úveru i na absencii obligatórnej náležitosti zmluvy uvedenej v ust. § 9 ods. 2 písm. l) zák. č. 129/2010 Z.z. v znení účinnom v čase uzavretia úverovej zmluvy.

21. Odvolací súd uvádza, že je potrebné mať na zreteli, že eurokonformný výklad § 9 ods. 2 písm. l) zákona č. 129/2010 Z. z. umožňuje dospieť k záveru, že toto ustanovenie nevyžaduje, aby zmluva o úvere obsahovala presné vymedzenie vnútornej skladby jednotlivých splátok, to znamená určenie, aká časť každej jednotlivkej splátky sa použije na splátku istiny a aká jej časť spláca bežné úroky a poplatky. Účelom predmetného ustanovenia nebolo, aby mal spotrebiteľ už pri uzatvorení zmluvy k dispozícii v číselnom vyjadrení informáciu, aká časť bude v tej ktorej anuitnej splátke (výška ktorej je konštantná) pripadať na istinu, úverový úrok a iné platby. Zmluva o úvere na dobu určitú, stanovujúca amortizáciu istiny po sebe nasledujúcimi splátkami, nemusí vo forme amortizačnej tabuľky spresňovať, aká časť každej splátky bude započítaná na vrátenie istiny. Podrobné informácie o vnútornej skladbe anuitnej splátky podáva veriteľ na žiadosť spotrebiteľa, a to bezplatne a kedykoľvek počas doby trvania zmluvy a vo forme amortizačnej tabuľky.

22. Vychádzajúc z účelu Smernice a ust. § 9 ods. 2 písm. l) zákona č. 129/2010 Z. z. odvolací súd uzatvára, že predmetné ustanovenie je potrebné interpretovať tak, že nie je potrebné, aby zmluva o spotrebiteľskom úvere obsahovala číselné vyjadrenie toho, aká je konkrétna vnútorná skladba tej ktorej anuitnej splátky. Pokiaľ predmetné ustanovenie zákona č. 129/2010 Z. z. hovorí o výške, počte, termínoch splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, je potrebné ho eurokonformne vykladať tak, že sa tým neustanovuje povinnosť uviesť požadované informácie vo vzťahu ku každej položke (t. j. istine, úrokom a iným poplatkom) osobitne, ale len ich uvedenie v súhrne ku splátke, ktorá zahŕňa istinu, úroky a iné poplatky.

23. V tomto smere sú odvolacie námietky žalovaného, poukazom na rozhodnutie Súdneho dvora EÚ zo dňa 09.11.2016 v právnej veci C-42/15, Home Credit Slovakia, a.s. c/a Klára Bíróová, keď nie je potrebné rozložiť úverové splátky na splátku istiny, úrokov a poplatkov, dôvodné (viď rozsudok Najvyššieho súdu Slovenskej republiky zo dňa 22.02.2018, sp. zn. 3Cdo/146/2017).

24. Zmluva o úvere zo dňa 21.03.2016 obsahuje obligatórne náležitosti v zmysle § 9 ods. 2 písm. l) zákona o spotrebiteľských úveroch, teda výšku, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, a to v bode 38., 41., a 51., pričom nebolo povinnosťou veriteľa špecifikovať v zmluve samostatne údaj o výške, počte a termínoch splátok úrokov, resp. pripájať k zmluve amortizačnú tabuľku, obsahujúcu takýto údaj. Záver súdu prvej inštancie o tom, že úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov podľa § 11 ods. 1 písm. a) zákona o spotrebiteľských úveroch aj v dôsledku absencie obligatórnej náležitosti podľa § 9 ods. 2 písm. l) zákona č. 129/20 Z.z. o spotrebiteľských úveroch, potom nie je opodstatnený a dôvodný.

25. Preskúmaním veci odvolací súd dospel k záveru, že jedna z odvolacích námietok je síce dôvodná v zmysle vyššie uvedených argumentov, avšak odvolací súd zhodne so súdom prvej inštancie dospel k záveru, že predmetnú zmluvu o úvere je potrebné považovať za bezúročnú a bezpoplatkovú v zmysle § 11 písm. a), b) zákona č. 129/2010 Z.z. s poukazom na absenciu obligatórnej náležitosti zmluvy uvedenej v ust. § 9 ods. 2 písm. f) zák. č. 129/2010 Z.z..

26. Z týchto dôvodov odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie vo výroku I., ktorým určil, že spotrebiteľské úvery v zmysle zmluvy o spotrebiteľskom úvere - hotovostný úver a revolvingový úver č. 4603175561 zo dňa 21.03.2016 uzatvorenej medzi žalobcom a žalovaným sú bezúročné a bezpoplatkové a súvisiacom výroku II. o trovách konania, ktorý nebol odvolateľom vecne spochybnený, potvrdil ako vecne správny.

27. O trovách odvolacieho konania rozhodol odvolací súd podľa ustanovení § 255 ods. 1, § 262 ods. 1 a § 396 ods. 1 CSP. V odvolacom konaní bol úspešný žalobca, preto by mal voči neúspešnému odvolateľovi (žalovanému) nárok na náhradu trov odvolacieho konania. Žalobca však bol v odvolacom konaní nečinný, žiadne trovy mu v odvolacom konaní nevznikli, preto mu odvolací súd náhradu trov odvolacieho konania nepriznal.

28. Rozhodnutie bolo senátom Krajského súdu v Trenčíne prijaté pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP), v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).